

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Banyoles, el paradís | (El meu nebot escriu:) O n'hauríem de dir presumpte paradís? Segons l'estudi *Quality of life ranking of Spanish municipalidad*, dut a terme pels estudiosos Eduardo González, Ana Cárcavo i Juan Ventura, de la Universitat d'Oviedo, Banyoles és el municipi català on millor es viu, i el setè millor de tot Espanya. Per elaborar la llista s'han considerat aspectes com el consum, els serveis socials, l'habitatge, el transport, el medi ambient, el mercat de treball, la salut, la cultura, l'oci, l'educació i la seguretat. Podem estar-ne cofois. El cert és que les dades amb les quals han treballat els investigadors són de 2001, les més recents que tenen. Però deu anys, a diferència del tango, sí és molt, i no tan sols per la crisi que ens tenalla o pel nombre variable d'immigrants que arriben i se'n van (dades més recents mostren que Banyoles és la població de Catalunya amb un percentatge més alt d'immigració en edat d'ensenyament obligatori), sinó per algunes variants que ara se m'acuden (i procuraré no ser demagog): fa anys que no hi ha cap cinema, que l'habitatge no és barat, que no hi ha hospital comarcal (la Salus és priva-

da —o concertada—), que no hi ha sortides reglades a l'alumnat amb serioses dificultats d'integració o que acaba l'ESO sense títol (els anomenats PQPI o les UCE); fa mesos que el CAP tanca de nits i caps de setmana (d'abans de les retallades del Govern català). Des que es varen prendre les dades, s'han comès dos assassinats. Una pregunta final: hi ha alguna estadística de casos de càncer per població? Seria interessant veure com afecten el resultat estadístic final. En fi, apuntem-nos al cofoisme i deixem lliscar la nostra indignació cap als terrenys paradisiacs que ens regalen les estadístiques amb dades allunyades en el temps —i en el diseg—.

Art, paisatge i intervenció | Allunyat del to apocalíptic del meu nebot, seria bo recordar que hi ha gestos que sí fan que Banyoles pugui ser una ciutat on es viu bé o, almenys, on es reflexiona sobre la incidència de l'ésser humà en el territori i com el territori afecta en la vida i —deixem-ho dir— l'esperit dels que hi viuen (aquest aspecte es va tenir en compte en l'estadística de què ha parlat el meu nebot?), considerant, com diu Ricard Planas Camps, que «el paisatge és un excel·lent indicador per valorar el nivell de cultura, de civilitat i d'urbanitat d'un territori, a qualsevol escala. I encara més: és un indicador idoni per captar l'estima de la societat pel seu territori i el nivell d'identificació que hi manté». La jornada «Escul-

tures transitable» va servir per mostrar a la Llotja del Tint la intervenció de Martirià Figueras i Lluís Vilà al Crosat d'Olot; mentre que a la taula rodona «Art, paisatge i intervenció» es van reconsiderar aquells espais on art, paisatge —urbà i natural— i arquitectura es fusionen, interdisciplinàriament. Ho va organitzar El Puntal - laboratori de les arts, Lluís Vilà Showroom, Aspecte Paisatge i Bonart Cultural, amb el suport de l'Ajuntament de Banyoles i l'Observatori del Paisatge de Catalunya. Aquesta jornada podria ser l'embrió d'un projecte de futur de més llarga durada.

LA SELVA

joan domènech

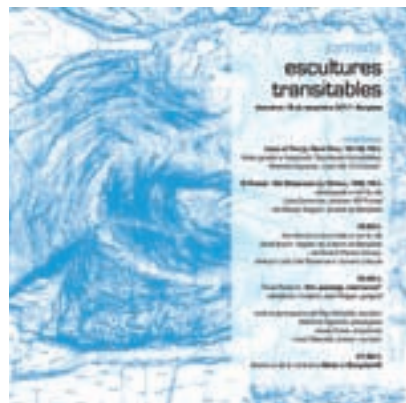
Demografia | Segons les darreres dades facilitades per l'Institut Nacional de Estadística de l'Estat —cal constatar que les donen amb un any de retard— a la comarca de la Selva hi ha hagut un augment de població de 1.258 habitants (és a dir, el dia 1 de gener de 2010 hi havia 169.524 habitants, i el primer de gener de 2011 eren 170.782) i l'augment ha estat general excepte en les poblacions d'Amer (té un descens de 29 persones), de Blanes (ha perdut 176 habitants), de Massanes (perd 26 habitants), Sant Feliu de Buixalleu (en perd

>> L'estany de Banyoles.

JUDIT PUJADÓ

>> Diptic de la jornada «Escultures transitable».

>> A la Selva hi ha hagut un augment de població de 1.258 habitants.

